

Sygn. akt IV Cz 714/13

POSTANOWIENIE

Dnia 5 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Dorota Curzydło (spr.)

Sędziowie SO Mariusz Struski , del. SR Lidia Rzeczkowska

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia roku w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) (...)z siedzibą w W. działający przez (...) Towarzystwo (...) w W.

z udziałem dłużniczki B. S.

o nadanie klauzuli wykonalności wskutek przejścia uprawnień

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 30 września 2013 r., sygn. akt IX Co 3615/13

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że:

a) nadać klauzulę wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 29 października 2010 roku, wydanemu przez Sąd Rejonowy w Słupsku w sprawie o sygn. akt I Nc 3207/10, na rzecz (...) (...)z siedzibą w W. na skutek przejścia uprawnień dotychczasowego wierzyciela (...) Spółka Akcyjna w G. ;

b) zasądzić od dłużniczki B. S. na rzecz (...) (...) z siedzibą w W. kwotę 127 zł (sto dwadzieścia siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania klauzulowego;

2. zasądzić od dłużnika K. K. na rzecz (...) (...)z siedzibą w W. kwotę 90 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sygn. akt IV Cz 714/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Słupsku oddalił wniosek (...) (...)z siedzibą w W. o nadanie klauzuli wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 25 listopada 2010 roku, wydanemu przez Sąd Rejonowy w Słupsku w sprawie o sygn. akt I Nc 1097/10, przeciwko dłużniczce B. S. , na skutek przejścia uprawnień dotychczasowego wierzyciela (...) S.A. w G.. W uzasadnieniu postanowienia Sąd pierwszej instancji wskazał, że dokumenty przedłożone do sprawy nie spełniają wymogów z art. 788 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł wnioskodawca, domagając się jego zmiany poprzez uwzględnienie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności oraz zasądzenia na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania, ewentualnie jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji. Zaskarżonemu orzeczeniu

zarzucił naruszenie art. 788 § 1 k.p.c. w zw. z art. 129 § 2 k.p.c. oraz art. 227 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. polegające na odmowie nadania klauzuli wykonalności z przejściem uprawnień mimo spełnienia przesłanek warunkujących nadanie klauzuli wykonalności na podstawie dokumentów przedstawionych do wniosku oraz uzupełnionych na etapie postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

Postępowanie o nadanie klauzuli wykonalności ma charakter formalno-prawny, w ramach którego kognicja sądu ograniczona pozostaje do zbadania wymogów formalnych przedstawionego przez wierzyciela tytułu egzekucyjnego. Zasada powyższa rozciąga się także na sytuację, gdy – jak w niniejszej sprawie – nastąpiło przejście uprawnienia lub obowiązku na inną osobę.

W postępowaniu prowadzonym w trybie art. 788 k.p.c. sąd bada zatem tylko, czy nabywca jest nabywcą prawnym, czy nabycie nastąpiło po powstaniu tytułu wykonawczego, czy też w toku sprawy, przed jego wydanie oraz czy przejście to jest wykazane dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym. Sąd nie bada zasadności treści tytułu egzekucyjnego. Dla uwzględnienia wniosku wystarczy, że osnowa dokumentu stwierdza fakt przejścia praw lub obowiązków. Sąd oceniając dokument pod względem formalnym nie może badać, czy do przejścia praw lub obowiązków rzeczywiście doszło, gdyż badanie w tym zakresie może być jedynie przedmiotem postępowania wytoczonego w oparciu o art. 840 k.p.c.

W tym stanie rzeczy, w niniejszym postępowaniu, mając na względzie okoliczność, że do wniosku załączono dokument o charakterze prywatnym z podpisami urzędowo poświadczonymi przez notariusza, który poświadczając umowę cesji z dnia 28 marca 2013r. obejmującą wszystkie wierzytelności wskazane w załączniku nr 2 poświadczyl w ten sposób wszystkie załączniki parafowane przez przedstawicieli stron tej umowy (por. także oświadczenie notariusza załączone do zażalenia k. 49 akt), które zostały następnie spojone z treścią umowy cesji, Sąd Rejonowy nie powinien dla skuteczności zgłoszenia wniosku w trybie art. 788 § 1 k.p.c. żądać od wnioskodawcy dostarczenia całości załącznika nr 2, w którym wymienione zostały wierzytelności objęte umową cesji.

Skoro jednocześnie przyznanie profesjonalnym pełnomocnikom procesowym, ujmowanym jako osoby zaufania publicznego, prawa do uwierzytelniania odpisów dokumentów służących jako dowód w sprawie cywilnej, wymaga odejścia od dotychczasowej linii orzeczniczej w sprawach rozpoznawanych na podstawie art. 788 § 1 k.p.c. i przyjęcia, że w celu uzyskania klauzuli wykonalności na rzecz lub przeciwko następcom odpowiednio dotychczasowego wierzyciela i dotychczasowego dłużnika wystarczy wykazanie przejścia uprawnienia lub obowiązku za pomocą odpisów dokumentów urzędowych i dokumentów prywatnych z podpisami urzędowo poświadczonymi, poświadczonych za zgodność z oryginałem przez fachowego pełnomocnika, ustanowionego przez wnioskodawcę w sprawie o nadanie klauzuli wykonalności (postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 23 września 2010 r., I ACz 1229/10 – za pośrednictwem Systemu Informacji Prawnej Lex), to w realiach niniejszej sprawy, nie budzi wątpliwości Sądu Okręgowego fakt, iż reprezentujący wnioskodawcę adwokat w sposób prawidłowy poświadczyl za zgodność załączone do wniosku o nadanie klauzuli wykonalności dokumenty.

Jednocześnie w ocenie Sądu drugiej instancji, w badanej sprawie błędnie zarzucił Sąd pierwszej instancji także brak wykazania, że na mocy umowy cesji wierzytelności nabył od cedenta wierzytelność określoną w nakazie zapłaty z dnia 29 października 2010 r. sygn. akt INc 320710 poprzez odwołanie się do treści orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 lipca 2011r.

Podnieść należy, że z treści orzeczenia TK wynika utrata mocy art. 194 ustawy o funduszach inwestycyjnych, nadającego wskazanym w nim dokumentom moc dokumentów urzędowych w zakresie obrotu konsumenckiego. Poza sporem powinno pozostawać, że sprawa sygn. akt INc 3207/10 Sądu Rejonowego w Słupsku dotyczyła sporu konsumenckiego a uzasadnienie wniosku w niniejszej sprawie nie odwoływało się do dokumentu o charakterze

urzędowym ale do umowy cesji zawartej w formie pisemnej z podpisami notarialnie poświadczonymi za zgodność z oryginałem na podstawie, której wnioskodawca nabył wierzytelność.

W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy mocą art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. przy zastosowaniu art. 788 § 1 k.p.c. orzekł, jak w pkt 1a sentencji postanowienia, rozstrzygając jednocześnie, jak w pkt 1 b sentencji o kosztach postępowania przed Sądem pierwszej instancji na podstawie 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oraz art. 13 § 2 k.p.c. i § 11 ust.1 pkt 13 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r., w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu

Natomiast o kosztach postępowania zażaleniowego, Sąd Okręgowy orzekł w oparciu o art. 98 k.p.c., 108 k.p.c. przy zastosowaniu art. 391§ 1 k.p.c. i § 11 ust. 1 pkt 13 w zw. z § 13 ust. 2 pkt 1 cyt. wyżej rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (pkt 2 sentencji).